

[Viggo Starcke.]

og ikke skred ind i den anledning, kan det være, at han også opfattede ordet charlatan som tarlatan og derfor ikke har tillagt det nogen betydning.

Med hensyn til de andre udtryk, hvor statsministeren gav os attest for, at vi ikke var nazister, ville jeg have sat pris på, om statsministeren havde sagt det på en sådan måde, at folk virkelig havde opfattet, at han mente det, han sagde, men når han derefter nævnte Goebbels' navn, måtte folk jo få den opfattelse, at statsministeren egentlig mente noget i retning af, at vi var nazister.

Jeg vil gerne kvittere statsministeren de udtalelser, som jeg fremsatte om Richslegatet. Jeg vil indrømme den højtærede statsminister, at de måske kunne opfattes som en bebrejdelse, der var rettet mod regeringen, men da jeg ved, at der er en række regeringer, som har modtaget dette legat fra Richskoncernen, var det min mening at rette bebrejdelsen mod Richskoncernen og spørge: Hvorfor skal denne koncern give disse tilskud gennem regeringen? Hvorfor kan den ikke give tilskuddene direkte? Så undgår man enhver misforståelse.

Jeg vil endelig gerne takke den højtærede statsminister for hans tilslutning til vor politik, når han taler om Henry George's „løvrigt rigtige lære“. Jeg ved godt, at hvis den højtærede statsminister og jeg fik talt lidt mere sammen, kunne vi vist blive enige på mange flere punkter end det.

Løvrigt har jeg en meget interessant samling af andre skældsord, som er hentet fra den socialdemokratiske presse fra den partiorganiserede kampagne, som er gået over landet i de sidste uger, hvor praktisk talt hele den socialdemokratiske provinspresse, med ordre fra den socialdemokratiske hovedbestyrelse, næsten daglig har hamret løs på retsforbundet og beskyldt os for de forfærdeligste ting. Jeg vil bare nævne f. eks. sådan noget, som at det ærede medlem hr. Hauberg kalder retsforbundets politik den mest ubarmhertige og egoistiske politik, der findes; den er et eldorado for velhavere, den er i bund og grund ødelæggende for al moral, uden undtagelse, den appellerer til de dårligste instinkter i menneskene, og en dag vil det vel gå op for folk, hvor umoralsk og nederdrægtig denne politik er, ikke mindst overfor de svage. Der er en lang række andre ting: nedskæringskniven er en truende fare — retsforbundet vil have dyrere rugbrød — skal forældrene selv betale for deres børns skolegang? — retsforbundet er også imod turistarbejdet — retsforbundet er også imod tribunen på sportspladserne. Der er ord som

svindel, frække påstande, letfærdig omgang med sandheden, hårdkogt reaktion og sådan noget. Der er åbenbart uenighed mellem de forskellige partier om, hvad vi egentlig er for nogen. Nogle mener, at vi er mere reaktionære end de konservative, og andre mener, at vi er mere revolutionære end kommunisterne. Nogle mener, at vi hører til de borgerlige, altså nærmest spidsborgerlige partier, andre mener, at vi hører til de socialistiske partier. Nogle tror, at vi består væsentligt af husmænd og husmødre, andre tror, at det mest er mejeribestyrere og lærere, andre, at det er grosserer og direktører. Det er dog vist gået op for den højtærede indenrigsminister, at vi har fået titusinder af arbejderstemmer, og Gallup-undersøgelsen viser, at hver femte af vore stemmer er en arbejderstemme, sammenlignet med socialdemokratiet, hvor kun hver tredje stemme er en arbejderstemme. Der er nogle, der mener, at vor fremgang skyldes de andres politiske fejl; der er andre, der mener, at den skyldes vore fortjenester. Ja, jeg tror, at den karakteristisk, som kommer sandheden nærmest, findes i det socialdemokratiske blad i Fredericia, som — lige efter valget — skrev: „Årsagen til resultatet er ikke svær at få øje på, det skyldes den demagogiske agitation, som retsforbundet har ført — på vandværks-spørgsmålet“. Det står der. I „Information“ for den 12. april var der samlet, fra pressen en række udtryk: retsforbundet er forvirret, ansvarsløst, uredeligt, asocialt, leflende politiske marodører, maskerede stimænd, overdemagoger og lygtemænd. Det bliver bedre og bedre. Men jeg vil sige på vore vegne, at vi er egentlig glade for alle disse udtryk, for hvis vore modstandere havde argumenter, er det sandsynligt, at de ville bruge dem.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Krag): Det ærede medlem hr. Starckes talefærdighed ophidses mig ikke meget. Jeg skal dog gerne forsøge i et par enkelte bemærkninger at komme med et par argumenter overfor den politik, det ærede medlem hr. Viggo Starcke gør sig til talsmand for.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke fremhævede i nogle kommentarer til liberaliseringen, at Danmark simpelthen ikke kan liberalisere sig til fallittens rand. Jeg kunne gøre opmærksom på, at efter at en række varer i løbet af ganske få måneder blev overført til friliste, skete der bemærkelsesværdige forskydninger i Danmarks import. Lad mig fremhæve, at efter at te blev sat på friliste, er der sket det, at vi i januar kvartal i år har fået en 5 gange så stor teimport som i januar kvartal i fjor. Lad mig føje til, at